

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 8.12.2008
COM(2008) 819 final

COMUNICARE A COMISIEI

**Planul de acțiune privind donarea și transplantul de organe (2009-2015): consolidarea
cooperării dintre statele membre**

**{COM(2008) 818 final}
{SEC(2008) 2956}
{SEC(2008) 2957}**

COMUNICARE A COMISIEI

Planul de acțiune privind donarea și transplantul de organe (2009-2015): consolidarea cooperării dintre statele membre

1. INTRODUCERE

La 31 mai 2007, Comisia a adoptat o comunicare privind donarea și transplantul de organe¹. Prezenta comunicare și evaluarea impactului² însoțitoare au sugerat o serie de acțiuni la nivel comunitar și de state membre concepute pentru a ajuta la sporirea numărului de donatori de organe de pe teritoriul UE și pentru a garanta calitatea și siguranța acestor proceduri.

Comunicarea a propus un mecanism de acțiune dual: un plan de acțiune care sporește coordonarea și cooperarea între statele membre, completat de un instrument juridic ce conține principiile de bază în materie de calitate și siguranță.

Ca urmare a adoptării primei comunicări, Comisia a inițiat un proces de consultare cu experții naționali și principalele părți interesate, cu un accent pe cerințele de calitate și siguranță în donarea și transplantul de organe umane, precum și principalele domenii prioritare pentru planul de acțiune propus. Acest proces de consultare a permis Comisiei să identifice 10 acțiuni prioritare, care sunt grupate după trei provocări:

- O mai mare disponibilitate a organelor
- Sporirea eficienței și accesibilității sistemelor de transplant
- Ameliorarea calității și a siguranței

2. CONSOLIDAREA COOPERĂRII ÎN MATERIE DE DONARE ȘI TRANSPLANT DE ORGANE

Articolul 152 alineatul (4) litera (a) din tratat prevede posibilitatea ca CE să adopte măsuri de armonizare pentru a asigura siguranța și calitatea organelor. Alineatul (2) din același articol prevede, de asemenea, că acțiunea comunitară ar trebui să completeze politicile naționale care au în vedere îmbunătățirea sănătății publice. Comunitatea trebuie să încurajeze cooperarea între statele membre în domeniile care intră sub incidența prezentului articol și, în cazul în care este necesar, să sprijine acțiunea acestora. În acest sens, statele membre vor trebui să coopereze cu Comisia și să își coordoneze politicile și programele. Comisia poate adopta, în strâns contact cu statele membre, orice inițiative care ar putea fi utile sau necesare promovării acestei coordonări.

În domeniul donării și transplantului de organe în special, există un potențial imens pentru schimbul de experiență și expertiză între statele membre ale UE. Prezentul plan de acțiune are ca scop consolidarea cooperării între statele membre, prin identificarea și dezvoltarea de obiective și orientări comune, prin indicatori și valori de referință convenite de comun acord, prin rapoarte regulate și prin identificarea și schimbul celor mai bune practici.

---

¹ SEC(2007) 704 – SEC(2007) 705.

² Evaluarea impactului care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu. Donarea și transplantul de organe: acțiuni politice la nivel comunitar http://ec.europa.eu/health/ph_threats/human_substance/documents/organs_impact_en.pdf

Acțiuni la nivel comunitar vor completa eforturile statelor membre de a ameliora calitatea și siguranța donării și transplantului de organe, de a combate problema insuficienței organelor și de a eficientiza sistemele de transplant. Prin utilizarea instrumentelor comunitare, în special Programul de sănătate 2008-2013, Comisia va acorda asistență statelor membre.

3. ACȚIUNI PRIORITARE ÎN MATERIE DE DONARE ȘI TRANSPLANT DE ORGANE

În ultimii ani, Comisia a depus eforturi considerabile, pe baza diferitelor programe comunitare, pentru a sprijini inițiativele în domeniul transplantului de organe. Un număr semnificativ de proiecte au fost cofinanțate³, rezultatele acestora generând o cantitate considerabilă de informații și de cunoștințe. Este foarte important ca lucrările ulterioare, în temeiul programelor existente, să fie continuate și, după caz, prelungite, implicând nu numai statele membre, ci și alte părți interesate relevante.

După ce a colectat informațiile, cunoștințele și expertiza produse în domeniul donării și transplantului de organe, Comisia a identificat o listă detaliată de acțiuni prioritare. Aceste obiective și acțiuni prioritare sunt lansate sub cele 3 provocări menționate. La rândul său, planul de acțiune divide fiecare acțiune prioritară în mai multe acțiuni enumerate în anexă.

Fiecare stat membru va decide ce acțiuni și măsuri este necesar a fi luate pentru a realiza obiectivele propuse; acestea vor fi incluse în seturile lor de acțiuni prioritare la nivel național, care ar trebui să aibă rolul de platformă de discuții, de schimb de expertiză și de identificare a celor mai bune practici în cadrul planului de acțiune. Seturile de acțiuni prioritare la nivel național ar trebui să fie specifice fiecărei țări și adaptate la situația particulară a fiecărui stat membru.

3.1. Acțiuni prioritare pentru o mai mare disponibilitate a organelor

În prezent, cererea de organe depășește numărul organelor disponibile în toate statele membre, iar această cerere de organe înregistrează o creștere mai mare decât creșterea donărilor de organe. În prezent, pe teritoriul Uniunii Europene, există peste 56 000 de pacienți care așteaptă un organ de la un donator compatibil⁴.

Există diferențe semnificative între statele membre din punct de vedere al practicilor și al rezultatelor. Schimbul de informații și de cele mai bune practici va ajuta țările unde disponibilitatea de organe este scăzută, să își îmbunătățească ratele de disponibilitate. De exemplu, implementarea elementelor modelului spaniol în Italia a avut un mare succes în creșterea ratelor donării de organe, ceea ce a demonstrat că modificările aduse organizării donării și obținerii de organe poate crește și susține semnificativ ratele donării.

3.1.1. Maximizarea numărului de donări de la persoane decedate

S-a constatat că ameliorarea procesului complex de la identificarea donatorului la transplantul unui organ a avut un impact semnificativ asupra ratelor donării de organe⁵. Succesul din anumite state membre în a crește disponibilitatea de organe s-a datorat, în mare parte, organizării procesului, care arată că anumite moduri de organizare a procesului de donare de organe pot fi mai potrivite decât altele pentru a obține o disponibilitate ridicată⁶. Combinația dintre un sistem eficient pentru identificarea, detectarea și obținerea donatorilor de organe, a

³ O descriere a proiectelor este disponibilă în evaluarea impactului atașată prezentei Comunicări.

⁴ Consiliul Europei (2007).

⁵ A se vedea, de exemplu, Roels et al. (2002) și Simini (2000).

⁶ ALLIANCE-O (2007b).

fost identificată ca una dintre modalitățile principale de a crește numărul de donări de la persoane decedate. În special, prezența în spitale a unei persoane responsabile cu donarea de organe (coordonator de transplanturi), a cărei principală responsabilitate este de a dezvolta un program proactiv de detecție a donatorului, este cel mai important pas către optimizarea donării de organe și către ameliorarea ratelor de detectare a donatorilor⁷.

Prin urmare, statele membre ar trebui să își propună încorporarea în seturile lor de acțiuni prioritare a obiectivului de a numi treptat **coordonatori de transplanturi (acțiunea prioritară 1)** în toate spitalele unde există potențial pentru donările de organe. Comisia ar putea avea un rol de coordonare și monitorizare în acest sens; în acest scop, statele membre ar trebui să fie încurajate să raporteze Comisiei numărul de spitale care au numit un coordonator de transplanturi. Pe baza acestui obiectiv principal, planul de acțiune trebuie să contribuie la stabilirea unor standarde recunoscute internațional pentru programele privind coordonatorii de transplanturi în anii următori din planul de acțiune și să promoveze implementarea unor programe eficiente de formare pentru coordonatorii de transplanturi⁸. Într-un stadiu ulterior, Comisia și statele membre ar trebui să aibă ca scop stabilirea unor programe europene sau internaționale de acreditare pentru coordonatorii de transplanturi.

O importanță egală este acordată promovării **programelor de ameliorare a calității pentru donarea de organe (acțiunea prioritară 2)** în fiecare spital în care există potențialul de donare de organe. Aceste programe reprezintă, în primul rând, o autoevaluare a întregului proces de donare de organe⁹, în conformitate cu caracteristicile spitalului și ale sistemului de sănătate. Acestea vor permite compararea rezultatelor și astfel, identificarea zonelor care trebuie consolidate. Prin urmare, va fi, de asemenea, benefică promovarea accesibilității și formării pentru o metodologie specifică în legătură cu aceste programe de ameliorare a calității.

3.1.2. Donările de la persoane vii, în completarea celor de la persoane decedate

Venind în completarea celor de la persoane decedate, donările de la persoane vii reprezintă o alternativă reală pentru ameliorarea disponibilității organelor pentru transplant. Statele membre ar trebui, prin urmare, să desfășoare planul de acțiune pentru a **promova schimbul de cele mai bune practici privind programele de donări de la persoane vii (acțiunea prioritară 3)**.

Prin urmare, planul de acțiune are ca scop promovarea programelor de donare benevolă și dezvoltarea practicilor de înregistrare privind donatorii vii pentru a evalua și a garanta siguranța.

Comisia va ajuta la dezvoltarea instrumentelor potrivite pentru a facilita colectarea adecvată a informațiilor privind consecințele medicale, psihologice, financiare și sociale ale donării de la o persoană vie – pe termen scurt și lung. Această informație, alături de schimbul între statele membre a celor mai bune practici privind programele de donări de la persoane vii, ar trebui să contribuie la dezvoltarea unor orientări și documente de sinteză bazate pe date concrete și să abordeze selectarea, evaluarea și monitorizarea donatorului viu. Registrele donatorilor vii ar trebui să fie constituite pentru a facilita monitorizarea și controlul. Toate aceste măsuri trebuie să fie în conformitate cu cadrul legal european existent privind protecția datelor cu caracter personal constând, îndeosebi, în Directiva privind protecția datelor 95/46/CE.

---

⁷ Recomandarea Consiliului Europei (Rec (2005)11) privind rolul și formarea profesioniștilor responsabili cu donarea de organe.

⁸ ETPOD.

⁹ Recomandarea Consiliului Europei (Rec (2006)16) privind programele de ameliorare a calității pentru donarea de organe.

3.1.3. O mai mare sensibilizare a publicului

Succesul modelului spaniol a arătat că investițiile masive în campaniile de sensibilizare a publicului nu aduc de fiecare dată rezultatele preconizate. O mai mare atenție trebuie acordată informațiilor specifice transmise către mijloacele de comunicare: informații sistematice și complete ar trebui acordate privind donarea și transplantul de organe umane prin mijloacele de comunicare. Cercetătorii au argumentat că utilizarea mijloacelor de comunicare în masă în Spania privind subiectul donării de organe a influențat semnificativ crearea unei atmosfere sociale pozitive în ceea ce privește donarea și transplantul de organe¹⁰.

S-a dovedit că există o semnificativă corelare pozitivă între discutarea donării cu familia și dorința reală de a dona organe. Deoarece sensibilizarea publicului și opinia acestuia joacă un rol foarte important în creșterea ratelor donării de organe, continuarea educației ar trebui să formeze o parte esențială din strategiile de comunicare ale statelor membre pe această temă. Persoanele ar trebui încurajate să vorbească despre donarea de organe și să își comunice dorințele rudelor. Numai 41% dintre cetățenii europeni par a fi discutat donarea de organe cu familiile lor¹¹.

Așadar, există o necesitate de a **ameliora cunoștințele și aptitudinile de comunicare ale profesioniștilor în domeniul sănătății și ale grupurilor de sprijin pentru pacienți privind transplantul de organe (acțiunea prioritară 4)**. Campaniile de sensibilizare ar trebui să includă informații privind drepturile cetățenilor și ale pacienților privind donarea și transplantul de organe în diferitele state membre. Comisia poate contribui activ ajutând statele membre să colecteze acest tip de informații.

Mobilitatea cetățenilor subliniază, de asemenea, necesitatea de a **facilita identificarea donatorilor de organe de pe teritoriul Europei și a donării transfrontaliere în Europa (acțiunea prioritară 5)**. Comisia va ajuta statele membre la dezvoltarea mecanismelor de identificare.

3.2. Acțiuni prioritare pentru sporirea eficienței și accesibilității sistemelor de transplant

Chiar și în rândul țărilor din UE care dețin servicii bine dezvoltate de sănătate și de transplant de organe, continuă să existe diferențe considerabile în ceea ce privește activitățile de donare și transplant de organe. Este clar că anumite sisteme organizatorice funcționează mai bine decât altele. Așadar, planul de acțiune promovează inițiativele axate pe identificarea celor mai eficiente sisteme, schimbul de experiență și promovarea celor mai bune practici în conformitate cu caracteristicile locale.

3.2.1. Sprijin și orientare în favoarea sistemelor de transplant

Planul de acțiune le solicită statelor membre să sporească eficiența sistemelor de transplant **(acțiunea prioritară 6)**. În acest scop, ele își vor dezvolta propriile seturi de acțiuni prioritare la nivel național în 2009. Acestea vor funcționa ca bază pentru o evaluare generală a succesului statelor membre în realizarea obiectivelor comune menționate anterior.

Statele membre ar trebui să aibă ca obiectiv stabilirea, în strânsă colaborare cu Comisia, a unui set comun de indicatori pentru a monitoriza politica transplanturilor de organe și o metodologie pentru a evalua potențialul fiecărui stat membru. Trebuie să se adopte definiții comune atât pentru termeni cât și pentru metodologie pentru a evalua rezultatele sistemelor de transplant. Comisia va ajuta statele membre să realizeze acest obiectiv, în special prin

---

¹⁰ Matesanz și Miranda (2002). De asemenea, Matesanz și Miranda (1996).

¹¹ Anchetă Eurobarometru 2006.

formularea unor recomandări *ad hoc* pe bază de raportare regulată. Mai mult, planul de acțiune încurajează statele membre să promoveze înfrățirea de proiecte și de programe de evaluare *inter pares*, care ar trebui să facă parte dintr-un proces voluntar, de învățare reciprocă. Evaluările *inter pares* ar trebui să includă analizarea politicilor existente, a programelor sau acordurilor instituționale care au fost identificate ca bune practici în diferitele seturi de acțiuni prioritare la nivel național. Un astfel de demers s-ar putea dovedi a fi un instrument util pentru conceperea și implementarea unor politici mai eficiente și eficace.

3.2.2. Schimbul de organe între statele membre

Schimbul de organe reprezintă deja o practică comună între statele membre. Există totuși diferențe semnificative între numărul de organe schimbate peste granițe între statele membre care au stabilit reguli și organisme în acest domeniu, precum Eurotransplant și Scandiarttransplant, și celelalte state membre. Membrii zonei Eurotransplant schimbă între ei în jur de 20% din numărul total de organe transplantate în fiecare an (aproximativ 3 300 organe), în timp ce numai 2% dintre organe pleacă din sau intră în zona Eurotransplant. În lipsa unor acorduri de o asemenea anvergură, schimburile între statele membre sunt mult mai puțin numeroase, însă numărul acestora poate crește dacă există acorduri bilaterale¹².

Aceste diferențe între procente de schimburi indică faptul că potențialul deplin pentru schimbul de organe nu a fost încă atins. Dacă nu se face niciun schimb de organe între statele membre, primitorii care necesită un donator compatibil rar vor avea șanse foarte scăzute de a găsi un organ, și, în același timp, acești donatori nu vor fi avuți în vedere deoarece nu există primitori compatibili pe listele de așteptare. Acest caz este de o importanță deosebită pentru pacienții dificil de tratat (copiii, urgențele sau pacienții hipersensibilizați care cere o compatibilitate foarte specifică) și pentru statele membre mici în general. Planul de acțiune are, așadar, ca scop realizarea unui sistem sau a unei structuri pentru **schimbul de organe destinate pacienților în situații de urgență și pacienților dificil de tratat (acțiunea prioritară 8)**. Ar putea fi conceput un instrument IT pentru a sprijini această acțiune, sub coordonarea Comisiei și cu finanțare comunitară. Mai mult, Comisia va sprijini statele membre în dezvoltarea unui sistem structurat pentru schimburile reciproce cu organele în surplus.

3.2.3. Acorduri comunitare privind aspecte ale medicinei transplantului

Planul de acțiune încurajează puternic **acordurile comunitare privind aspecte ale medicinei transplantului (acțiunea prioritară 7)**. O metodă de cooperare este contextul ideal pentru a discuta probleme de interes reciproc și de a găsi soluții și mecanisme de monitorizare comune. De exemplu, statele membre sunt sfătuite să stabilească astfel de acorduri comunitare pentru a aborda toate aspectele privind medicina transplantului pentru pacienții extracomunitari.

Această metodă de cooperare pare a fi pertinentă în special pentru a identifica principalele provocări aduse de mobilitatea tot mai mare a pacienților, în special în regiunile de graniță și în statele membre mici. Planul de acțiune recomandă ca acordurile comunitare să fie realizate astfel încât să abordeze principalele reguli aplicabile mobilității pacienților în interiorul UE în ceea ce privește transplantul, în conformitate cu principiul liberei circulații a beneficiarilor de servicii, astfel cum se prevede în Tratatul CE și în legislația comunitară. Aceste acorduri vor facilita punerea în practică a procedurilor relevante și vor rezolva orice probleme legate de echitatea sistemelor de transplant.

---

¹² De exemplu, în prezent, Italia schimbă mai multe organe cu Grecia și Slovacia, cu care a semnat recent acorduri bilaterale [a se vedea IGE (2007)].

De asemenea, trebuie stimulată o înțelegere comună a priorităților și a strategiilor pentru viitoarele programe de cercetare privind donarea și transplantul de organe. Crearea unei rețele europene de cercetare în domeniul transplantului ar putea fi avută în vedere în contextul unui acord comunitar care să stabilească prioritățile și obiectivele comune.

3.2.4. Traficul de organe

O posibilă consecință a penuriei de organe este traficul de organe umane. Traficul de organe poate fi legat de traficul de ființe umane în scopul prelevării de organe, care constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale și, îndeosebi, a demnității umane și integrității fizice. Această practică este susținută de rețele criminale, care localizează și recoltează organe de la donatori din țările în curs de dezvoltare pentru a le furniza primitorilor din Uniunea Europeană.

Deși este recunoscut că, în mod ideal, cea mai bună metodă de a împiedica traficul de organe este creșterea numărului de organe disponibile, până la realizarea acesteia, planul de acțiune insistă pe lângă statele membre să încheie acorduri comunitare privind monitorizarea nivelului traficului de organe în Europa. Având în vedere lipsa informațiilor din anchete asupra acestei probleme, astfel de acorduri vor ajuta statele membre – printr-o colaborare activă și prin schimbul de informații – să analizeze și, ulterior, să găsească cele mai bune metode de monitorizare a traficului de organe.

În același timp, Comisia își va continua colaborarea cu alte organizații internaționale, cum ar fi Consiliul Europei și Organizația Mondială a Sănătății, pentru combaterea traficului de organe.

3.3. Acțiuni prioritare pentru îmbunătățirea calității și siguranței

Aceste acțiuni ar trebui să vină în completarea cadrului juridic european menționat în comunicarea Comisiei privind donarea și transplantul de organe¹³. Viitorul instrument juridic va include principiile necesare pentru stabili un cadru de bază de calitate și siguranță pe întregul teritoriu comunitar, inclusiv, de exemplu, crearea de autorități naționale competente și de alte structuri relevante.

3.3.1. Ameliorarea procedurilor de monitorizare și a registrelor

Planul de acțiune își propune să completeze cadrul juridic prin compilarea informațiilor sub formă de **registre care să faciliteze evaluarea rezultatelor post transplant (acțiunea prioritară 9)**, care, la rândul său, va ajuta la dezvoltarea de bune practici medicale în ceea ce privește donarea și transplantul de organe. Evaluarea rezultatelor post transplant pe baza unor definiții comune pentru termeni și metodologie, astfel cum este sugerat în planul de acțiune, ar putea ajuta la promovarea registrelor comunitare, dacă este cazul, și, în conformitate cu cadrul juridic existent la nivel european privind protecția datelor cu caracter personal care constă, în special, din Directiva privind protecția datelor 95/46/CE sau la crearea unei metodologii pentru a compara rezultatele registrelor existente de monitorizare post transplant a primitorilor de organe.

Într-un efort de a crește numărul de organe disponibile pentru transplant, utilizarea donatorilor marginali (donatori care din punct de vedere medical pot fi avuți în vedere numai pentru anumiți primitori și în anumite împrejurări) ar trebui, de asemenea, avută în vedere. Deoarece, în practică, experiența publicată nu este suficientă pentru a stabili limite de siguranță; planul de acțiune recomandă definiții comune pentru termeni și metodologie pentru a ajuta la stabilirea unor niveluri acceptabile de risc la utilizarea donatorilor marginali. Această

13

colectare de informații va ajuta ulterior la determinarea nivelurilor acceptabile de risc privind utilizarea donatorilor marginali.

Aceste acțiuni vor ajuta în cele din urmă la dezvoltarea și promovarea de către statele membre de bune practici medicale în ceea ce privește donarea și transplantul de organe pe baza rezultatelor obținute.

3.3.2. *Sistem comun de acreditare*

Planul de acțiune dorește, de asemenea, să dezvolte o metodologie care ar putea sprijini cadrul juridic comunitar, astfel încât statele membre să acrediteze programe de donare, obținere și transplant de organe. Pe termen lung, acest demers ar putea ajuta la crearea unui **sistem comun de acreditare pentru programele de donare/obținere și transplant de organe (acțiunea prioritară 10)** la nivel comunitar și ar putea oferi sprijin pentru centrele de excelență.

4. CONCLUZII ȘI ACȚIUNI ULTERIOARE

Prezentul plan de acțiune a identificat 10 acțiuni prioritare destinate să ajute statele membre să facă față provocărilor în domeniul donării și transplantului de organe. Acesta va promova colaborarea strânsă între statele membre și schimbul de cele mai bune practici ca element cheie al strategiei.

Acest proces de cooperare se va baza pe identificarea și dezvoltarea unor obiective și orientări comune, pe indicatori și valori de referință cantitative și calitative agreeate și pe identificarea și schimbul celor mai bune practici.

Pe baza acestor acțiuni statele membre ar trebui să își dezvolte propriile seturi de acțiuni prioritare la nivel național. Planul de acțiune va pune la dispoziție bazele pentru o evaluare generală a succesului înregistrat de statele membre în realizarea obiectivelor comune menționate mai sus. O evaluare intermediară (evaluarea intermediară 2012) a acțiunilor va fi realizată pentru a evalua eficiența prezentului plan de acțiune.

ANNEXĂ: ACTIUNI SPECIFICE PROPUSE

TEMA 1: SPORIREA DISPONIBILITĂȚII ORGANELOR	
OBIECTIVUL 1	
STATELE MEMBRE AR TREBUI SĂ ATINGĂ POTENȚIALUL MAXIM DE DONĂRI DE LA PERSOANE DECEDATE	
Acțiunea prioritară 1: Promovarea rolului coordonatorilor de transplanturi în fiecare spital unde există potențial de donări de organe.	
Acțiunea 1.1 Încorporarea în seturile de acțiuni prioritare la nivel național a obiectivului numirii treptate de coordonatori de transplanturi în spitale. Elaborarea de indicatori pentru monitorizarea acestei acțiuni.	Acțiune în statele membre CE coordonează și monitorizează
Acțiunea 1.2 Promovarea stabilirii de standarde recunoscute la nivel internațional pentru programele privind coordonatorii de transplanturi.	Acțiune CE
Acțiunea 1.3 Promovarea implementării unor programe eficiente de formare a coordonatorilor de transplanturi.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 1.4 Promovarea stabilirii de sisteme de acreditare naționale sau internaționale pentru coordonatorii de transplanturi.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea prioritară 2: Promovarea programelor de îmbunătățire a calității în fiecare spital unde există potențial de donări de organe.	
Acțiunea 2.1 Încorporarea în seturile de acțiuni prioritare la nivel național a obiectivului înființării treptate a programelor de îmbunătățire a calității în spitale. Elaborarea de indicatori pentru monitorizarea acestei acțiuni.	Acțiune în statele membre CE coordonează și monitorizează
Acțiunea 2.2 Promovarea facilitării accesului la o metodologie specifică pentru programele de îmbunătățire a calității și a formării cu privire la această metodologie.	Acțiune în statele membre CE coordonează și monitorizează
OBIECTIVUL 2	
STATELE MEMBRE AR TREBUI SĂ PROMOVEZE PROGRAME DE DONĂRI DE	

LA PERSOANE VII PE BAZA CELOR MAI BUNE PRACTICI.	
Acțiunea prioritară 3: Schimbul de cele mai bune practici privind programele de donări de la persoane vii între statele membre ale UE: acțiune în favoarea registrelor donatorilor vii.	
Acțiunea 3.1 Încorporarea în seturile de acțiuni prioritare la nivel național a promovării programelor de donare benevolă de la donatori vii, incluzând garanții pentru protecția donatorilor vii și prevenirea traficului de organe.	Acțiune în statele membre CE coordonează și monitorizează
Acțiunea 3.2 Promovarea dezvoltării de registre pentru donatorii vii pentru a evalua și garanta sănătatea și siguranța acestora.	Acțiune în statele membre + CE
OBIECTIVUL 3 O MAI MARE SENSIBILIZARE A PUBLICULUI PRIVIND DONAREA DE ORGANE	
Acțiunea prioritară 4: Îmbunătățirea cunoștințelor și a competențelor de comunicare ale profesioniștilor în domeniul sănătății și a grupurilor de sprijin pentru pacienții implicați în transplantul de organe.	
Acțiunea 4.1 Încorporarea în seturile de acțiuni prioritare la nivel național a recunoașterii rolului important jucat de mijloacele de comunicare în masă și a necesității de a îmbunătăți nivelul de informare a publicului în ceea ce privește aceste subiecte.	Acțiune în statele membre CE coordonează și monitorizează.
Acțiunea 4.2 Promovarea programelor de formare privind competențele de comunicare ale profesioniștilor în domeniul sănătății și ale grupurilor de sprijin pentru pacienții implicați în transplantul de organe.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 4.3 Organizarea de reuniuni periodice la nivel național (autoritățile competente) cu ziariști și lideri de opinie și gestionarea publicității negative.	Acțiune în statele membre CE coordonează și monitorizează.
Acțiunea prioritară 5: Facilitarea identificării donatorilor de organe de pe teritoriul Europei și donarea transfrontalieră în Europa.	

Acțiunea 5.1 Colectarea și difuzarea informațiilor privind drepturile cetățenilor privind donarea de organe de pe teritoriul comunitar.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 5.2 Dezvoltarea de mecanisme pentru facilitarea identificării donatorilor transfrontalieri.	Acțiune în statele membre + CE

TEMA 2: SPORIREA EFICIENȚEI ȘI ACCESIBILITĂȚII SISTEMELOR DE TRANSPLANT

OBIECTIVUL 4

SPRIJIN ȘI ORIENTARE PENTRU EFICIENTIZAREA ȘI O MAI MARE ACCESIBILITATE A SISTEMELOR DE TRANSPLANT

Acțiunea prioritară 6: Consolidarea modelelor organizaționale de donare și transplant de organe în statele membre ale UE.

Acțiunea 6.1 Include în seturile de acțiuni prioritare la nivel național recomandări <i>ad hoc</i> din partea comitetului de experți pentru statele membre pe bază de raportare regulată.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 6.2 Promovarea proiectelor de înfrățire și de evaluări <i>inter-pares</i> .	Acțiune CE
Acțiunea 6.3 Evaluarea utilizării fondurilor structurale și a altor instrumente comunitare pentru dezvoltarea sistemelor de transplant.	Acțiune CE
Acțiunea 6.4 Promovarea rețelelor de centre de referință.	Acțiune CE

Acțiunea prioritară 7: Promovarea de acorduri comunitare privind aspecte ale medicinei transplantului.

Acțiunea 7.1 Acord comunitar privind regulile de bază aplicabile mobilității pacienților și transplantului în interiorul UE, în conformitate cu legislația comunitară.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 7.2 Acord comunitar privind toate chestiunile referitoare la medicina transplantului pentru pacienții din afara Comunității.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 7.3 Acord comunitar privind monitorizarea traficului de organe.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 7.4 Acord comunitar privind prioritățile și strategiile comune pentru viitoarele programe de cercetare.	Acțiune în statele membre + CE

Acțiunea prioritară 8: Facilitarea schimburilor de organe între autoritățile naționale.

Acțiunea 8.1 Evaluarea procedurilor de direcționare a surplusului de organe către alte	Acțiune CE + în statele membre
--	--------------------------------

state.	
--------	--

Acțiunea 8.2 Stabilirea de proceduri pentru schimbul de organe destinate pacienților în situații de urgență și pacienților dificil de tratat.	Acțiune CE + în statele membre
Acțiunea 8.3 Conceperea de instrumente IT pentru a sprijini acțiunile anterioare.	Acțiune CE + în statele membre
TEMA 3: ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII ȘI SIGURANȚEI	
OBIECTIVUL 5 AMELIORAREA CALITĂȚII ȘI A SIGURANȚEI ÎN DONAREA ȘI TRANSPLANTUL DE ORGANE	
Acțiunea prioritară 9: Evaluarea rezultatelor post transplant.	
Acțiunea 9.1 Dezvoltarea unor definiții comune ale termenilor și metodelor pentru evaluarea rezultatelor transplanturilor.	Acțiune CE
Acțiunea 9.2 Dezvoltarea unei rețele de registre de monitorizare post transplant a primitorilor de organe.	Acțiune în statele membre + CE
Acțiunea 9.3 Promovarea definițiilor comune pentru termeni și metodologie pentru a ajuta la stabilirea unor niveluri acceptabile de risc la utilizarea donatorilor marginali.	Acțiune CE
Acțiunea 9.3 Dezvoltarea și promovarea de bune practici medicale în ceea ce privește donarea și transplantul de organe pe baza rezultatelor obținute, inclusiv utilizarea donatorilor marginali.	Acțiune CE
Acțiunea prioritară 10: Promovarea unui sistem comun de acreditare pentru programele de donare/obținere și transplant de organe.	